

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

สมรรถภาพการไคยีนและพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง
ในคนงานโรงงานผลิตน้ำตาลทราย

ผู้เขียน

นางสุภาพร ชารเปี่ยม

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลอาชีวอนามัย)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ชวพรพรรณ จันทร์ประสิทธิ์ ประธานกรรมการ
อาจารย์วันเพ็ญ ทรงคำ กรรมการ

บทคัดย่อ

เสียงดังในสภาพแวดล้อมการทำงานเป็นปัจจัยคุกคามต่อสุขภาพและทำให้คนทำงานเสี่ยงต่อการเกิดการสูญเสียการได้ยิน การวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพการไคยีน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงกับสมรรถภาพการไคยีนของคนงาน ในแผนกการผลิตโรงงานน้ำตาลทราย จังหวัดกำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างเป็นคนงานในแผนกการผลิต จำนวน 201 คน ทำการรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือนสิงหาคมถึงกันยายน 2549 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องตรวจการไคยีนและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ 0.93 และทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าในระดับที่ยอมรับได้ (0.73-0.89) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล

ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสมรรถภาพการไคยีนที่ค่อนข้างต่ำ ร้อยละ 42.30 และสมรรถภาพการไคยีนที่ผิดปกติ ร้อยละ 34.32 มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวมในระดับปานกลาง ร้อยละ 74.62 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงรายด้าน คือ การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง การหลีกเลี่ยงจากเสียงดังและการไปตรวจสมรรถภาพการไคยีน พบว่ากลุ่มตัวอย่างประมาณ ร้อยละ 61-80 มีพฤติกรรมแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลางและพบพฤติกรรมการ

ป้องกันอันตรายจากเสียงมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถภาพการได้ยินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
($r_{pb} = -.304, p < .01$)

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การป้องกันการสูญเสียการได้ยินจากการทำงานเป็น
สิ่งจำเป็นสำหรับกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นการจัดระบบเฝ้าระวังการสูญเสียการได้ยินแก่คนงานร่วมกับ
การปรับพฤติกรรมป้องกันการอันตรายจากเสียง จึงเป็นเรื่องเร่งด่วนในงานอาชีวอนามัย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved